

การพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสำนักงานพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร
The Operational Effectiveness Development of Chumphon Provincial
Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV)

นันทวัฒน์ ช่วยชูหนู
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
โทร.063-289-5365, E-mail: nuntawat_123@yahoo.com
ปิยากร หวังมหาพร
อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
โทร.081-827-3058, E-mail: piyakornwh@gmail.com

Nuntawat Chuaychunu
Student, Public Administration Faculty, Sripatum University
Piyakorn Whangmahaporn
Lecturer, Public Administration Faculty, Sripatum University

รับเข้า: 16 พฤษภาคม 2563 แก้ไข: 25 พฤษภาคม 2563 ตอรับ: 2 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และ 3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร การวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างเป็นอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร จำนวน 303 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณเชิงเส้นตรง การวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร 15 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการประชุมกลุ่ม และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ด้านการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{x}=3.86$) ด้านการพัฒนาสังคม ($\bar{x}=3.74$) และด้านการจัดสวัสดิการชุมชน ($\bar{x}=3.63$) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจิตสาธารณะ ($X_3, \beta=.312$) ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน ($X_5, \beta=.289$) ปัจจัยความร่วมมือ ($X_7, \beta=.220$) และปัจจัยสวัสดิการ ($X_6, \beta=.103$) โดยมีสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ $\hat{Z}_{รวม} = .312Z_3 + .289Z_5 + .103Z_6 + .220Z_7$ และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดชุมพร ประกอบด้วยแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ผลในการดำเนินงานในด้านบุคลากร ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงาน ด้านสวัสดิการ และด้านการบริหารงาน

คำสำคัญ: การพัฒนา ประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน อาสาสมัคร พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

Abstract

This research was carried out through the mixed method which aimed to study 1) the operational efficiency of Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV), 2) factors affecting the operational efficiency of Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV), and 3) operational efficiency development approaches of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV). Quantitative research samples were 303 people of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV). Data was collected by a 5-rating scale questionnaire which has a reliability of 0.98 and analyzed by using; frequency, percentage, mean, standard deviation and Multiple Linear Regression Analysis. Qualitative research informants were 15 personnel of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Office through an in-depth interview with focus group discussion and content analyzing method was implemented. Research findings were; The operational efficiency level of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV), in overall, was found in high level, consider in aspects found that all 3 aspects were in high level arranged by order from most to least were; Target group assistant aspect ($\bar{x}=3.86$), Social development aspect ($\bar{x}=3.74$) and Community welfare aspect ($\bar{x}=3.63$). Factors were statistically affected the operational efficiency of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Volunteers at the significant level of .05 were found in

4 factors which were; Public mind factor ($X_3, \beta=.312$), Operational equipment factor ($X_5, \beta=.289$, Cooperation factor ($X_7, \beta=.220$) and Welfare factor ($X_6, \beta=.103$) and the standardized regression equation was formed as $\hat{Z}=.312Z_3+.289Z_5+.103Z_6+.220Z_7$ and operational efficiency development approaches of Chumphon Provincial Social Development and Human Security Volunteers (SDHSV) were compounded from the problem conditions, received from focus group discussion method, were consisted of personal aspect development approach, networking aspect development approach, welfare aspect development approach and management development approach.

keywords: development, effectiveness, operational, volunteers, social development and human security

บทนำ

ประเทศไทยในอดีตนั้นเป็นระบบราชการไทยที่มีระบบการบริหารงานขนาดใหญ่ โครงสร้างของส่วนราชการมีความซับซ้อน ขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเชิงพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ นอกจากนี้การมีอัตรากำลังข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเป็นจำนวนมาก ทำให้การบริหารงานในระบบราชการไม่คล่องตัว และก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณอย่างไม่สิ้นสุด และมีผลกระทบต่องบประมาณในการพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงได้เกิดแนวคิดในการผลักดันให้เกิดการบริหารราชการแนวใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ โดยมีกลไกหรือเครื่องมือสำคัญ ได้แก่ ระบบงานอาสาสมัคร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยปฏิบัติการในพื้นที่ย่อยของส่วนราชการต่าง ๆ ให้เกิดความคล่องตัวในระดับพื้นที่ เนื่องจากระบบงานอาสาสมัครเป็นกลไกเชิงพื้นที่ในการสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยกลไกอาสาสมัครนั้น ปัจจุบันผู้คนในสังคมได้ให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้อาสาสมัครมีบทบาทสำคัญในการเข้าไปช่วยเสริมเติมเต็มให้กับงานพัฒนาในหลากหลายภาคส่วนในหลากหลายประเด็น และกลายเป็นภาคส่วนสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาสังคม รวมถึงการทำงานด้านการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย หน่วยงานหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พื้นฟูคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ทุกระดับให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ของพื้นที่ ตลอดจนการเฝ้าระวังป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมที่ส่งผลต่อสวัสดิการสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมาของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการใช้กลไกอาสาสมัคร อพม. นั้น ยังคงพบว่าอาสาสมัคร อพม. มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน อันเป็นผลมาจากการที่อาสาสมัคร อพม. ประสบกับปัญหาการขาดศักยภาพ

และทักษะที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของตนเอง และการขาดมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน อีกทั้งยังพบว่าขาดจำนวนสัดส่วน อพม.ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการดำเนินงาน (ระพีพรรณ คำหอม และ วรรณรงค์ จันใด, 2561)

โดยปัจจุบัน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพรประสบกับปัญหาการขาดศักยภาพและทักษะที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของอาสาสมัคร อพม. อีกทั้งยังขาดแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. ภายในจังหวัดชุมพร ซึ่งการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมาของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร ยังคงขาดแนวทางและรูปแบบที่ชัดเจนในการศักยภาพและทักษะที่สำคัญซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัดชุมพรต่อไป (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร, 2562: 2) ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญจำนวน 7 ประการ ได้แก่ ความพอใจในหน้าที่งาน สัมพันธภาพ การมีจิตสาธารณะ งบประมาณการปฏิบัติงาน เครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน สวัสดิการ และการได้รับความร่วมมือ (ณัฐจารีย์ จินดาวงศ์ และ ปภาวดี มนตรีวัต, 2558; นงนุช จิตตะเสโน และ อุทัย ปริญาสุทธีรินทร์, 2560)

ดังนั้น จากความเป็นมาดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาวิจัยถึงการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร เพื่อนำไปสู่การเข้าใจปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน อพม. จังหวัดชุมพร อันจะเป็นการวิจัยที่สอดคล้องต่อยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพและนวัตกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากร (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์, 2561) ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยความพอใจในหน้าที่งาน ปัจจัยสัมพันธภาพ ปัจจัยจิตสาธารณะ ปัจจัยงบประมาณการปฏิบัติงาน ปัจจัยเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยสวัสดิการ และปัจจัยความร่วมมือมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ซึ่งมีขอบเขตของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร ($X_{รวม}$) ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ณัฐจารีย์ จินดาวงศ์ และ ปภาวดี มนต์วีรุต, 2558; นงนุช จิตตะเสโน และ อุทัย ปริญญาสุทธินันท์, 2560) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยความพอใจในหน้าที่งาน (X_1) ปัจจัยสัมพันธภาพ (X_2) ปัจจัยการมีจิตสาธารณะ (X_3) ปัจจัยงบประมาณการปฏิบัติงาน (X_4) ปัจจัยเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน (X_5) ปัจจัยสวัสดิการ (X_6) และปัจจัยความร่วมมือ (X_7)

1.2 ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร ($Y_{รวม}$) ซึ่งผู้วิจัยได้บูรณาการจากแนวคิดประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามภารกิจและบทบาทหน้าที่ของ อพม. และแนวคิดมาตรฐานการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กองกิจการอาสาสมัครและภาคประชาสังคม, 2561; กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2557) ซึ่งประกอบด้วยการวัดประสิทธิผลจากการปฏิบัติงานจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย (Y_1) ด้านการพัฒนาสังคม (Y_2) และด้านการจัดสวัสดิการชุมชน (Y_3)

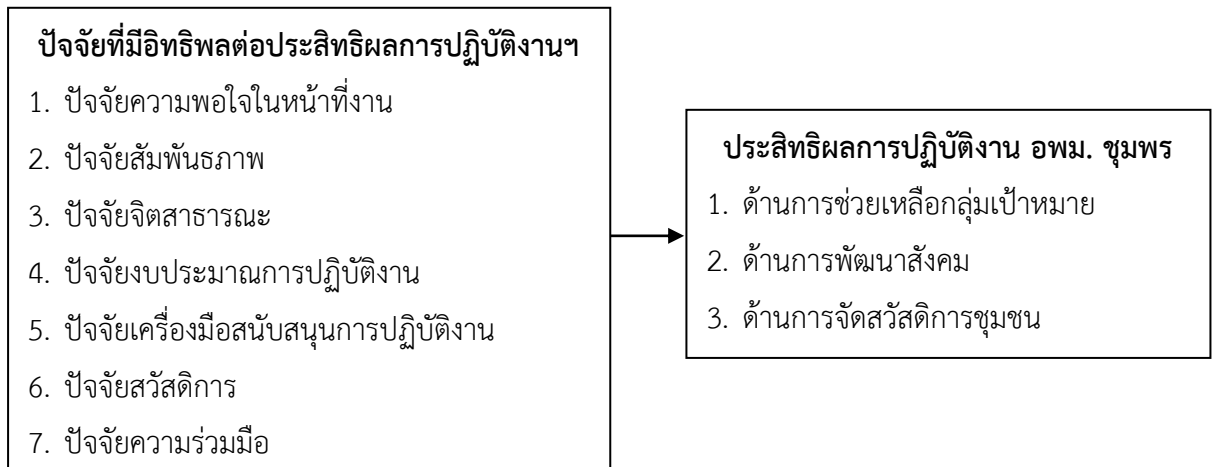
ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พื้นที่ปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ บุคลากรผู้มีบทบาทโดยตรงในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการวิจัยระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ.2562 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2563

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้ สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสม ซึ่งเป็นการวิจัยที่ออกแบบขึ้นโดยใช้การผสมผสานระหว่างวิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งบูรณาการและสรุปอ้างอิงผลการวิจัยจากวิธีหนึ่งไปใช้เป็นการอธิบายขยายความของผลการวิจัยอีกวิธีหนึ่ง (Tashakkori and Teddlie, 2008) ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 1,240 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร, 2562) และกลุ่มตัวอย่าง คือ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 303 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยสูตรของ Taro Yamane (1973) และวิธีในการได้มาของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การแบ่งชั้นภูมิกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอในจังหวัดชุมพรจำนวน 8 อำเภอ โดยการใช้การแบ่งชั้นภูมิแบบเป็นสัดส่วนจำแนกตามพื้นที่อำเภอในจังหวัดชุมพรทั้ง 8 อำเภอ จากนั้นผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากรายชื่อตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละชั้นภูมิจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้จำนวน 303 ตัวอย่าง ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การแบ่งชั้นภูมิกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่อำเภอ

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ท่าแซะ	180	44
2	ทุ่งตะโก	50	11
3	ปะทิว	126	30
4	พะโต๊ะ	80	18
5	เมือง	310	80
6	ละแม	71	15
7	สวี	169	41
8	หลังสวน	254	64
รวม		1,240	303

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ บุคลากรผู้มีบทบาทโดยตรงในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพร เพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการประชุมกลุ่มถึงแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร 15 คน ซึ่งประกอบด้วยดังนี้ 1) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดชุมพร 1 คน 2) ตัวแทนฝ่ายบริหารทั่วไป 3 คน 3) ตัวแทนกลุ่มงานนโยบายและวิชาการ 3 คน 4) ตัวแทนกลุ่มงานการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ 3 คน และ 5) ตัวแทน อพม. ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดชุมพร 5 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ 1) มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และ 2) มีระยะเวลา หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามเชิงปริมาณซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และคำนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ในการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร จำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความพอใจในหน้าที่งาน ปัจจัยสัมพันธภาพ ปัจจัยจิตสาธารณะ ปัจจัยงบประมาณการปฏิบัติงาน ปัจจัยเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยสวัสดิการ และปัจจัยความร่วมมือ ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร จำนวน 3 ด้าน

ได้แก่ ด้านการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย ด้านการพัฒนาสังคม และด้านการจัดสวัสดิการชุมชน โดยลักษณะเครื่องมือในตอนี่ 2-3 นี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert (1967) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนของข้อคำถามตามค่าน้ำหนักคะแนนของการเลือกตอบดังนี้ มากที่สุดกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน มากกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ปานกลางกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน น้อย กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน และน้อยที่สุดกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน และตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร โดยเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งด้านความตรง (IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 และด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามการวิจัยเชิงปริมาณที่ปรับปรุงแก้ไขความสอดคล้องและความตรงของเครื่องมือแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และพบว่ามีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.98

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อรวบรวมข้อสนเทศเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร

การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ซึ่งใช้สำหรับการอธิบายระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพร โดยผู้วิจัยได้มีการกำหนดเกณฑ์การแปลผลของระดับค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ อยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ อยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ อยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ อยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

และในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (MLRA) แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter method)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำการสังเคราะห์ข้อสนเทศที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การถอดข้อความและข้อสนเทศ (Interpreting) การจัดกลุ่มข้อความและข้อสนเทศที่ได้รับ (Grouping) เพื่อนำมาแปลผลและนำไปสู่การสรุปผลการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 303 ตัวอย่าง สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45-62 ปี โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 168 คน คิดเป็นร้อยละ 55.40 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 130 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 มีอาชีพเกษตรกร โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 102 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 และส่วนใหญ่มีรายได้ 9,000 บาท หรือน้อยกว่า โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 174 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40

1.2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน อพม.จังหวัดชุมพร โดยรวม และในรายด้าน สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากจำนวนทั้ง 3 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย (Y_1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมา ได้แก่ ด้านการพัฒนาสังคม (Y_2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และสุดท้าย ได้แก่ ด้านการจัดสวัสดิการชุมชน (Y_3) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

1.3 จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}$) สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 7 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}$) เท่ากับ .788 ($R=.788$) ซึ่งตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปรรวมกันมีความสัมพันธ์พหุคูณกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง คือ ร้อยละ 78.80 และสามารถอธิบายการผันแปรหรือการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}$) ได้อย่างถูกต้องร้อยละ 62.10 ($R^2=.621$) โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการมีจิตสาธารณะ (X_3 Beta=.312) ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน (X_5 Beta=.289) ปัจจัยความร่วมมือ (X_7 Beta=.220) และปัจจัยสวัสดิการ (X_6 Beta=.103) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อปัจจัยการมีจิตสาธารณะ (X_3 Beta=.312) มีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}_{รวม}$) มีการเปลี่ยนแปลงไป .312 หน่วยในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน (X_5 Beta=.289) เมื่อมีเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}_{รวม}$) เปลี่ยนแปลงไป .289 หน่วยในทิศทางเดียวกัน และเมื่อปัจจัยความร่วมมือ (X_7 Beta=.220) มีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}_{รวม}$) เปลี่ยนแปลงไป .220 หน่วยในทิศทางเดียวกัน โดยมีรูปแบบการถดถอยแบบคะแนนดิบ และรูปแบบการถดถอยแบบคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Y}_{รวม} = .000 + (.412X_3) + (.254X_5) + (.098X_6) + (.187X_7) / \hat{Z}_{รวม} = .312Z_3 + .289Z_5 + .103Z_6 + .220Z_7$$

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพรโดยรวม สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จังหวัดชุมพรโดยรวม ($\hat{Y}_{รวม}$)

Model 1 ^a	Unstandardized		Standardized	t	VIF	Sig.
	b	S.E.	β (Beta)			
(Constant)	.000	.236	-	-.002	-	.999
X1 ปัจจัยความพอใจในหน้าที่งาน	-.033	.055	-.026	-.600	1.490	.549
X2 ปัจจัยสัมพันธภาพ	.028	.073	.022	.391	2.434	.696
X3 ปัจจัยการมีจิตสาธารณะ	.412	.073	.312	5.659	2.372	.000**
X4 ปัจจัยงบประมาณการปฏิบัติงาน	.048	.049	.053	.983	2.266	.327
X5 ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน	.254	.060	.289	4.238	3.626	.000**
X6 ปัจจัยสวัสดิการ	.098	.041	.103	2.388	1.447	.018*
X7 ปัจจัยความร่วมมือ	.187	.060	.220	3.131	3.855	.002**

$$R = .788 / R^2 = .621$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร

การปฏิบัติงานของ อพม.	แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร
ด้านบุคลากร	- หน่วยงานควรจัดหางบประมาณ หรือสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์การทำงาน - จัดฝึกอบรม ประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ใหม่ ๆ แก่ อพม. สม่ำเสมอ - ควรมีการสรุปผล ติดตามและเผยแพร่ผลการปฏิบัติงานของ อพม. - สร้างความเข้าใจให้แก่คนในชุมชนในการรับรู้ถึงบทบาทของ อพม.

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร
(ต่อ)

การปฏิบัติงานของ อพม.	แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร
	5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนได้เห็นประโยชน์ของการจัดทำแผนและกิจกรรมในชุมชน 6. สนับสนุนการเชื่อมโยงการดำเนินงานกับประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ด้านการสร้างเครือข่ายการทำงาน	1. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานใกล้เคียงเพื่อการทำงานด้านสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนและท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชน 2. กำหนดแนวทางในการส่งเสริมให้ชุมชนสร้างกลุ่มเครือข่ายทำงาน 3. กำหนดแผนงานในการสร้างเครือข่ายหรือสร้างกลุ่มใหม่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ 4. กำหนดทิศทางของการบริหารงานภายในกลุ่มให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5. กำหนดแนวทางในการสร้างและประสานเครือข่ายอย่างบูรณาการ 6. ส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ อพม.
ด้านสวัสดิการ	1. ใช้แนวทางการออกบัตรประจำตัวอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2. จัดให้มีการมอบรางวัล หรือใบประกาศให้กับ อพม. ที่ปฏิบัติงานได้ดี 3. สร้างการยอมรับและความมั่นใจในการเป็น อพม. และเป็นตัวแทนกระทรวงในการปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่น 4. จัดให้มีสวัสดิการหรือค่าตอบแทนเมื่อออกไปปฏิบัติหน้าที่ เช่น ค่าอาหาร ค่าพาหนะและค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ 5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นควรให้การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริหารงาน	1. ควรกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ และยุทธศาสตร์ร่วมกันระหว่าง อพม. กับหน่วยงาน 2. ควรมีการทบทวนแผนกลยุทธ์ให้มีความสอดคล้องกัน และมีความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่นภายในจังหวัดชุมพร 3. กำหนดแนวทางในการปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารงานอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ให้มีความเป็นทางการ 4. จัดรูปแบบองค์กรใหม่ให้มีความทันสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว 5. กำหนดแนวทางในการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับที่ชัดเจน 6. ทบทวนการแบ่งแผนกหรือฝ่ายต่าง ๆ ให้มีชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ 7. กำหนดแนวทางในการจัดวางอัตรากำลังคนให้มีความเหมาะสม โดยมีการวิเคราะห์งานและมอบหมายงานให้เหมาะกับคน

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมและในรายด้าน สามารถสรุปได้ว่าประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ อพม. จังหวัดชุมพรมีการสร้างสัมพันธภาพ โดยการพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ยิ้มแย้ม แจ่มใส และยึดถือจรรยาบรรณของ อพม. อย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติงาน มีการศึกษาข้อมูลพื้นที่/ชุมชน เช่น ลักษณะสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตของคนในพื้นที่/ชุมชน และเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง เช่น แบบฟอร์ม อุปกรณ์บันทึกภาพ ปากกา ที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างครบถ้วนทุกครั้ง โดยเมื่อเสร็จสิ้นการลงพื้นที่จะมีการนำข้อมูลที่ได้จากการค้นหา/สำรวจกลุ่มเป้าหมายไปดำเนินการคัดกรองทุกครั้งหลังจากที่เสร็จสิ้นการออกพบกลุ่มเป้าหมาย และทำการสรุปเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนาทางสังคม และภาพประกอบเพื่อรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง ซึ่งส่งผลให้ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพรโดยรวม และในรายด้านอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังคงพบว่า เครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร ยังคงไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร โดยงบประมาณที่ได้รับมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดความเหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน อพม. โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุไรรัตน์ พลเลิศ (2555) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมซึ่งพบว่า ตัวแปรปัจจัยการมีจิตสาธารณะ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (X_3 , Beta=.312) สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการมีจิตสาธารณะนั้น เป็นการกระทำด้วยจิตวิญญาณที่มีความรักความห่วงใย ความเอื้ออาทรต่อคนอื่นและสังคมโดยรวม การมีคุณธรรม จริยธรรม และการไม่กระทำที่เสื่อมเสียหรือเป็นปัญหาต่อสังคม ประเทศชาติ โดยเป็นจิตที่คิดสร้างสรรค์เป็นกุศล และมุ่งทำกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คิดในทางที่ดี ไม่ทำลาย เบียดเบียนบุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลให้การกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี ช่วยการลดความขัดแย้ง และสร้างขวัญและกำลังใจต่อกันเพื่อให้สังคมโดยส่วนรวมมีความสุข ซึ่งจะเห็นได้ว่า การมีจิตสาธารณะนั้น เป็นจิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกัน หรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์ อันเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของการเป็นอาสาสมัคร จึงส่งผลให้ปัจจัยการมีจิตสาธารณะ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดย

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงนุช จิตตะเสโน และ อุทัย ปริญาสุทินนท์ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา กับการพัฒนาชุมชน โดยผลการศึกษายืนยันพบว่า การกระตุ้นให้ชุมชนเกิดจิตสำนึกในการสร้างความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อระดมความคิด ในการจัดทำแผนของชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นในครรลองของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สุด

3. จากผลการวิเคราะห์การถดถอยซึ่งพบว่า ตัวแปรปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (X_5 , $Beta=.289$) สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเครื่องมือการปฏิบัติงานนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของปัจจัยทางการบริหาร เพราะถ้าขาดวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ ย่อมไม่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยเครื่องมือการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่บุคลากรสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารพัสดุที่มีประสิทธิภาพด้วย จึงส่งผลให้ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคง จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Robbins (1998) ที่ได้อธิบายว่าความสำคัญของเครื่องมือการปฏิบัติงานการปฏิบัติงานว่าเป็นทรัพยากรการบริหารที่จำเป็นอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้กลไกอื่น ๆ ในระบบการบริหารมีความคล่องตัวมากขึ้น โดยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ นับว่าเป็นทรัพยากรทางการบริหารที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารต้องดูแลให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ คือต้องจัดทำตามที่หน่วยงานที่ต้องการใช้อย่างเพียงพอทันต่อความต้องการ

4. จากผลการวิเคราะห์การถดถอยซึ่งพบว่า ตัวแปรปัจจัยความร่วมมือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (X_7 , $Beta=.220$) สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะความร่วมมือของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีความกระตือรือร้น ใส่ใจ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานซึ่งจะทำให้เกิดผลประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ดี ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าจึงส่งผลให้ปัจจัยความร่วมมือ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริวัฒน์ สิริอมรพรรณ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดร้อยเอ็ด โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการป้องกันและควบคุม

โรคไข้เลือดออกของประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดร้อยเอ็ด คือ ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านความร่วมมือ

5. จากผลการวิเคราะห์การถดถอยซึ่งพบว่า ตัวแปรปัจจัยสวัสดิการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (X_6 , Beta=.103) สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะสวัสดิการนั้นเป็นการจัดระบบการให้ประโยชน์ทางสังคมแก่ผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น ๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้อาสาสมัครมีขวัญกำลังใจในการทำประโยชน์ต่อส่วนรวมยิ่งขึ้น อีกทั้งปัจจัยด้านสวัสดิการยังมีความสำคัญในเชิงนโยบายในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยสวัสดิการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม.จังหวัดชุมพรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐจารีย์ จินดาวงศ์ และ ปภาวดี มนตรีวัต (2558) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความพอใจในหน้าที่งาน ซึ่งเกิดจากการการจัดสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ อพม. นั้น ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญจำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจิตสาธารณะ ปัจจัยเครื่องมือการปฏิบัติงาน ปัจจัยความร่วมมือ และปัจจัยสวัสดิการ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการนำปัจจัยดังกล่าวมาพัฒนาโดยการจัดให้มีการมอบรางวัล หรือใบประกาศให้กับ อพม.ที่ปฏิบัติงานได้ดี ร่วมกับการจัดให้มีสวัสดิการหรือค่าตอบแทนเมื่อออกไปปฏิบัติหน้าที่ และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนได้เห็นประโยชน์เพื่อเป็นการสร้างจิตสาธารณะ และความร่วมมือจากชุมชน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการนำแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงไปใช้เป็นฐานคิดในการกำหนดทิศทาง และวิธีการในการพัฒนาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงแรงจูงใจ ความจำเป็น บทบาท และภารกิจของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพรในการปฏิบัติหน้าที่ในชุมชน

2. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับความแตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2561). ยุทธศาสตร์การวิจัย กระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: กระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กองกิจการอาสาสมัครและภาคประชาสังคม. (2561). คู่มือการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.). กรุงเทพฯ: กรมพัฒนาสังคม
และสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2560). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.
2556- 2561). กรุงเทพฯ: วิชั่น พรินต์ติ้ง.
- จุไรรัตน์ พลเลิศ. (2555). แนวทางการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์เพื่อปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร
ดุขฎิบัณฑิต (การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐจารีย์ จินดาวงศ์ และ ปภาวดี มนตรีวัต. (2558). ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารการ
จัดการสมัยใหม่, 13(2): 139-150.
- นงนุช จิตตะเสโณ และ อุทัย ปริญญาสุทธินนท์. (2560). อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดสงขลากับการพัฒนาชุมชน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
36(6): 125-133.
- ระพีพรรณ คำหอม และ รณรงค์ จันโต. (2561). สัดส่วนอาสาสมัครพัฒนาสังคม และความมั่นคง
ของมนุษย์ (อพม.) ที่เหมาะสมตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์. วารสารสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร, 14(1): 90-107.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร. (2562). วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็น
ยุทธศาสตร์ และหน้าที่ความรับผิดชอบ และโครงสร้างการบริหารของสำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2562. ชุมพร: พัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์จังหวัดชุมพร.
- สิริวัฒน์ สิริอมรพรรณ. (2556). รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและควบคุมโรค
ไข้เลือดออกของประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดร้อยเอ็ด. ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in
Attitude Theory and Measurement. New York: Harper & Row.

Robbins, S. (1998). **Organization behavior**. New Jersey: Prentice-Hall.

Tashakkori, A. and Teddlie, C. (2008). **Quality inferences in mixed methods research, Advances in mixed methods research: Theories and applications**. London: Sage Publications.

Yamane, T. (1973). **Statistics an Introductory Analysis**. New York: Harper & Row.